

[Gammelgaard]

drage kursgevinster under beskatning. I denne forbindelse henviste jeg netop til ovennævnte bemærkninger i L 65 og de omtalte praktiske problemer.

Jeg tilføjede samtidig, at af hensyn til at få disse problemer nærmere afklaret vil der internt i skattedepartementet blive nedsat en arbejdsgruppe, og at jeg ville afvente resultatet af dette arbejde, før der tages stilling til en eventuel beskatning af kursgevinster. Kommissoriet for denne arbejdsgruppe er for tiden under udarbejdelse. Det er i øvrigt regeringens opfattelse, at en beskatning af kursgevinster kan overvejes også uafhængigt af en omlægning af fradraget for private renteudgifter.«

Hvad er det nu så i virkeligheden, regeringen lægger op til vedtagelse af? Er det således, at man ønsker, at statsgældsbeviserne skal behandles, sådan som obligationer og andre værdipapirer hidtil er blevet behandlet? Eller er det således, at regeringen gør sig aktuelle overvejelser om ændring af beskatningen af obligationer og pantebrev og dermed aktuelle overvejelser om beskatningen af disse statsgældsbeviser, således at kursgevinster i fremtiden i almindelighed skal beskattes?

Glistrup (FP):

Hovedhensigten bag det foreliggende regeringsforslag er sund. Det har været intet mindre end en uanstændighed, når finansministeren og især hans forgænger igennem årene har tiltusket sig den særlige sælgerfordel for deres statsobligationer og statsgældsbeviser, at de har kunnet gå ud og sælge dem med bedre skattemæssig udrustning, end andre har kunnet sælge deres værdipapirer, kreditforeninger eller andre.

Jeg kan på denne dag, hvor regeringen nu foreslår den famøse § 3 om denne særbeskatning ophævet, med stolthed sige, at fremskridtspartiet er det eneste parti, der har stemt imod samtlige § 3'er ned igennem årene og været imod den regel hele vejen igennem. Så vidt, så godt.

Men dertil må man nu føje, at ved udformningen af det foreliggende forslag har det været en elendig teknisk bistand, regeringen har haft, at dømme ud fra den udformning, man har givet det. For det første er det således, at man kommer rendende her og

siger: nu skal vi på et felt, hvor det er af særdeles stor betydning med alle de milliarder af statsgældsbeviser, der er spredt ud over land og rige, til at introducere og anvende det aldeles håbløse spekulationskriterium. Vi ved jo fra alle erfaringer, at det at skulle anvende det skattemæssige spekulantkriterium er noget, der giver anledning til en meget langstrakt behandling af skattesager, hvor det er meget usikkert, om udfaldet bliver det ene eller det andet, fordi det knyttes til en irrationel grundtanke, hvor det afgørende er, hvad man formener at skatteyderen har tænkt i sit stille sind.

Hvorfor i alverden kan man ikke, når man nu skal til at behandle beskatning af denne type obligationer, som disse statsgældsbeviser jo reelt er, bruge præcis den samme udformning som den, folketinget i enighed nåede frem til i 1960 for så vidt angår aktier, da man behandlede problemet, om man kunne køre videre med spekulantkriteriet, og så lave et objektivt tidskriterium? Dér vil det selvfølgelig være det naturlige at gøre det samme, som man nu har levet med på aktieområdet i den mellemliggende snes år, nemlig at lave en 2 års frist og sige, at man beskattes af avancen, hvis man har ejet det i mindre end 2 år, og ikke, hvis man har ejet det i over 2 år, i stedet for at skulle have spekulantkriteriet ind. Og så skulle det selvfølgelig være gældende for alle værdipapirer, også kreditforeningsobligationer o. lign. Vi får intet oplyst i forslaget om, hvad der skal gælde ved tab, eller når obligationerne bliver overdraget ved gave og arveforskud og forskellige andre dispositioner, om spekulationshensigten overføres.

Navnlig er det indrettet sådan, at man laver en ikrafttrædelsesbestemmelse, der er ganske og aldeles uanstændig. Når man endelig skal ændre disse regler, så er der ingen grund til at have et sådant kissejav, at man absolut skal gøre det midt i et indkomstår og med virkning et par måneder forud for, at dronningen kommer til at underskrive det vedtagne lovforslag. Det eneste rigtige var selvfølgelig, at man nu behandlede tingene ordentligt og sagligt i udvalget og lod det få virkning fra indkomståret 1981 og så selvfølgelig for de statsgældsbeviser, som ministeren måtte søge bemyndigelse til ved ny lovgivning i løbet af 1980. Vi håber ikke at se nogen sådan ny lovgivning, men vi tør absolut